

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/299/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8811211271
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2012:8811211271.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci navrhovateľa : Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176 proti odporkyni : Q. Ď., nar. XX.X.XXXX, bytom B. Q. XXXX/XX, M. N. C. zastúpená opatrovníčkou S. B. - súdnou tajomníčkou Okresného súdu Humenné, o zaplatenie 362,04 eur s prísl., t a k t o

rozhodol:

Súd zaväzuje odporkyňu uhradiť navrhovateľovi istinu vo výške 255,74 eur spolu so zmluvným úrokom z úveru vo výške 27,49 eur, poplatok za evidenciu poistenia vo výške 13,16 eur, poplatok za evidenciu poistenia vo výške 2 eur, poplatok za výber z bankomatu vo výške 24 eur, úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 255,74 eur od 12.11.2010 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd návrh navrhovateľa čo do zvyšku z a m i e t a.

Súd zaväzuje odporkyňu uhradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 21,50 eur a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporkyni zaplatiť istinu v sume 255,74 eur, zmluvný úrok v sume 56,66 eur, poplatok za evidenciu poistenia vo výške 13,16 eur, poplatok za evidenciu poistenia vo výške 2 eur, poplatok za výber z bankomatu vo výške 24 eur, zmluvnú pokutu vo výške 2,11 eur, poplatok za zaslanie upomienky 8 eur, sankčný úrok vo výške 0,37 eur, úrok z omeškania vo výške 0,024 %denne zo sumy 255,74 eur od 12.11.2010 do zaplatenia a trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 7.1.2010 uzatvoril s odporkyňou úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového úveru s úverovým rámcom vo výške 320 eur. V súlade s úverovými podmienkami bol odporkyni poskytnutý úver k uspokojovaniu jej priebežných finančných potrieb a odporkyňa bola oprávnená čerpať úver prostredníctvom úverovej karty. Navrhovateľ a odporkyňa sa v úverovej zmluve dohodli na tom, že v prípade oneskorenia s úhradami splátok úveru dlhším než 7 dní, je odporkyňa povinná v zmysle úverových zmluvných podmienok zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,08% z dlžnej čiastky za každý začatý deň oneskorenia a ďalej jednorazovú zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky, s úhradou ktorej je odporkyňa v oneskorení. V zmysle úverových zmluvných podmienok je klient povinný splatiť celý čerpaný úver na požiadanie spoločnosti v prípade, že sa oneskoril s platením aspoň 2 splátok, alebo sa oneskoril s platením 1 splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Nakoľko odporkyňa nesplácala úver podľa dohodnutých podmienok, navrhovateľ jej dňa 27.10.2010 zaslal výzvu k splateniu celého dlhu vo výške 362,04 eur. Odporkyni tak vznikla povinnosť uhradiť dlžnú čiastku, tvorenú dlžnou istinou úveru splatnou ku dňu zosplatenia, zosplatenou zostávajúcou výškou poskytnutého úveru, poplatkami za výpisy a výbery z bankomatov a

úrokmi dlžnými do podania návrhu. Odporkyňa po zosplatnení zaplatila 0,00 eur. Odporkyňa neuhradila istinu vo výške 255,74 eur, zmluvný úrok vo výške 56,66 eur, poplatok za evidenciu poistenia vo výške 13,16 eur, poplatok za evidenciu poistenia 2,00 eur, poplatok za výber z bankomatu vo výške 24,00 eur, zmluvnú pokutu vo výške 2,11 eur, poplatok za zaslanie upomienky vo výške 8,00 eur, sankčný úrok vo výške 0,37 eur.

Súd vykonal šetrenie pobytu odporkyne a nakoľko sa vykonaným šetrením nepodarilo zistiť jej aktuálny pobyt, súd jej uznesením č.k. 4C/299/2011-33 zo dňa 11.6.2012 ustanovil opatrovníčku na zastupovanie v konaní.

Opatrovníčka odporkyne uviedla, že z opatrnosti vznáša námietku premlčania, inak ponecháva vec na rozhodnutie súdu

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom a jeho prílohami a to Úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX, úverovými podmienkami navrhovateľa, splátkovým kalendárom k úverovej zmluve, výzvou k úhrade zo dňa 27.10.2010, základnou charakteristikou Clubcard kreditnej karty a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci:

Navrhovateľ a odporkyňa ako klient uzavreli dňa 7.1.2010 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol odporkyne poskytnutý úver s úverovým rámcom vo výške 320 eur a s výškou mesačnej splátky 4% z dlžnej čiastky pri ročnej úrokovej sadzbe 26,28 % a 11,88 %. Na základe takto uzatvorenej zmluvy vzniklo odporkyne ako klientovi právo na poskytnutie úveru prostredníctvom kreditnej karty.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „Úverové podmienky“) a odporkyňa podpisom potvrdila, že je s nimi oboznámená, že sú jej všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, že ich považuje za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaná týmito podmienkami.

Podľa hlavy 1 § 1, § 2 Úverových podmienok tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváranej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“). Uzatvorením úverovej zmluvy sa spoločnosť ako veriteľ zaväzuje klientovi poskytnúť dohodnutý úver a klient ako dlžník sa zaväzuje poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky a poplatky podľa sadzobníka poplatkov a odmien.

Úverová zmluva sa stáva platnou a účinnou podpisom posledného z účastníkov zmluvy. Po uzatvorení úverovej zmluvy zriadi spoločnosť klientovi úverový účet pre čerpanie poskytnutého úveru do výšky prideleného úverového rámca. (§ 2, § 3 hlavy 2 Úverových podmienok).

Revolvingový úver umožňuje klientovi čerpať po odsúhlasení zo strany spoločnosti peňažné prostriedky prostredníctvom kreditnej karty (§ 1, hlavy 3 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 5 § 1 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, kde termín splatnosti a výška mesačnej splátky je určená v úverovej zmluve. Prvú splátku hradí klient až v mesiaci, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom vykonal prvé čerpanie z úverového účtu. V jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky, príslušná časť úverovej istiny, poplatky a zmluvné sankcie. Úver je klient povinný splácať do okamihu úplného uhradenia čerpaného úveru vrátane príslušenstva.

V zmysle hlavy 5 § 2 Úverových podmienok Výška pravidelnej mesačnej splátky je stanovená ako percentuálna časť nesplatennej dlžnej čiastky (t.j. výška vyčerpaného nesplateného úveru spolu

s dlžnými poplatkami a dlžnými úrokmi príp. sankciami) k poslednému dňu účtovného obdobia. Za účtovné obdobie sa považuje 1 kalendárny mesiac. Pre určenie konkrétnej výšky mesačnej splátky revolvingového úveru je rozhodný posledný deň kalendárneho mesiaca predchádzajúceho kalendárnemu mesiacu, v ktorom je táto splátka revolvingového úveru splatná. Výška pravidelnej mesačnej splátky sa mení v závislosti od výšky nesplatennej dlžnej čiastky. V prípade, že takto vypočítaná výška splátky revolvingového úveru by bola nižšia ako 12 eur (tzv. splátkové minimum), platí, že splátka revolvingového úveru je vo výške splátkového minima.

Podľa hlavy 6 § 2 Úverových podmienok klient je povinný celý čerpaný úver a všetky záväzky klienta voči spoločnosti splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace.

Z hlavy 6 § 5 Úverových podmienok vyplýva, že v prípade ak je dôsledkom porušenia povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach.

V zmysle hlavy 14 § 3 Úverových podmienok v prípade omeškania úhrady splátky úveru alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa Hlavy 7 § 5 úverových podmienok je klient povinný zaplatiť spoločnosti úrok z omeškania v zákonnej výške. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní. Ustanoveniami o zmluvnej pokute v týchto úverových podmienkach nie sú žiadnym spôsobom dotknuté nároky spoločnosti voči klientovi na náhradu škody v plnej výške popri zmluvnej pokute. Spoločnosti oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 4 eur v prípade prvej upomienky a 12 eur v prípade druhej aj ďalšie upomienky. Upomienku je spoločnosť oprávnená poslať takých prostredníctvom telefonického spojenia, GSM technológie, SMS správ a internetu. Spoločnosť je oprávnená zmluvnú pokutu, úrok zo meškania či poplatok za upomienku klientovi celkom alebo čiastočne odpustiť.

Podľa hlavy 14 § 8 Úverových podmienok úverová zmluva, úverové podmienky a zabezpečovacie vzťahy ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka v platnom znení.

Výzvou k úhrade zo dňa 27.10.2010 navrhovateľ odporčkyni oznámil, že v dôsledku toho, že riadne a včas nespláca úver, uplatňuje si svoje právo na splatenie celého čerpaného úveru a vyzval ju na úhradu sumy 362,04 eur v lehote 15 dní odo dňa spísania listu.

V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri

uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Z § 39 Občianskeho zákonníka vyplýva, že neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná (§ 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

V zmysle § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi navrhovateľom a odporkyňou bola uzavretá zmluva o poskytnutí revolvingového úveru s úverovým rámcom 320 eur, v zmysle ktorej bola odporkyňa oprávnená čerpať finančné prostriedky a tieto potom za dohodnutých podmienok vrátiť.

Odporkyňa si túto svoju povinnosť neplnila, preto navrhovateľ zospatnil celý úver a vyzval ju na zaplatenie dlžnej sumy.

Ďalej súd zistil, že podľa Úverových podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka ako aj Občianskeho zákonníka, ide však o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral navrhovateľ ako dodávateľ a odporkyňa ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Úverových podmienok bol daný navrhovateľom bez možnosti odporkyne privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Na základe uvedeného má potom súd za to, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Z predloženého splátkového kalendára ako aj z predmetnej úverovej zmluvy zo dňa 7.1.2010 nepochybne vyplýva, že na základe vyššie uvedenej zmluvy navrhovateľ poskytol odporkyni úverový rámec do výšky 320 eur, z ktorého preukázateľne odporkyňa vyčerpala do zosplatnenia sumu 334,62 eur zo zľavou na čerpanie 1,69 eur. Odporkyňa zároveň uhradila sumu 77,19 eur, preto ju súd zaviazal na úhradu istiny v sume 255,74 eur.

Čo sa týka úroku z úveru, tak navrhovateľ vo svojom návrhu žiadal priznať vyčíslenú sumu úroku z úveru v sume 56,66 eur (úrok v sume 49,92 a opravné úroky v sume 6,74 eur) tak, ako bola táto suma uvedená

v splátkovom kalendári, resp. prehľade čerpania úveru a jeho úhrady, pričom v charakteristike kreditnej karty Home Credit bola uvedená úroková sadzba 2,19% mesačne, teda 26,28 % ročne pre vyčerpanú čiastku nižšiu ako 1000 eur.

Zmluva o poskytnutí úveru sa stala v zmysle hlavy 2 § 2 Úverových podmienok platnou a účinnou podpisom posledného z účastníkov zmluvy. Predmetná zmluva bola uzavretá v mesiaci január 2010. Účastníkmi konania bolo dohodnuté, že minimálna mesačná splátka bude 4% z dlžnej čiastky, ktorá bola 334,62 eur a takto pri minimálnej výške splátky by odporkyňa bola povinná platiť mesačne 13,38 eur a to po dobu 25 mesiacov, pričom úroková miera podobného úveru v bankách v tomto čase (január 2010 pre spotrebiteľský úver od 1 do 5 rokov) činila 12,75 % ročne. Z toho je zrejmé, že dohodnutý ročný úrok z úveru medzi účastníkmi v danom prípade bol o 13,53 % vyšší ako bola priemerná úroková miera z úverov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Vzhľadom na vyššie súd považoval dohodu o výške úrokov nad 12,75% ročne za absolútne neplatnú.

Súd je potom toho názoru, že nárok navrhovateľa v časti úrokov nie je v celom rozsahu dôvodný a zaviazal ho na zaplatenie úroku z úveru v sume 94,16 eur, ktorá suma predstavuje pomernú časť vyčísleného úroku. Navrhovateľom vyčíslený úrok predstavoval sumu 56,66 eur pri úrokovej miere 26,28% ročne, pričom súd vyššie konštatoval, že opodstatnený nárok mu vznikol len pri úrokovej miere 12,75% ročne, teda navrhovateľ mal nárok len na 48,52% uplatňovaného úroku ($12,75\% \times 100 / 26,28\% = 48,52\%$), teda 48,52% zo sumy 56,66 eur, čo predstavuje sumu 27,49 eur a čo do zvyšku nárok navrhovateľa na úrok z úveru zamietol.

V časti uplatnených úrokov z omeškania súd odporkyňu zaviazal k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 0,024% denne (čo predstavuje 8,76% ročne) zo sumy 255,74 eur (zo sumy nesplatenej istiny) od 12.11.2010 (deň nasledujúci po uplynutí lehoty na plnenie poskytnutý vo výzve na úhradu) do zaplatenia, ktorý úrok z omeškania požadovaný navrhovateľom neprevyšuje zákonné úroky z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase, kedy došlo k omeškaniu.

Samotný nárok na zmluvnú pokutu podľa hlavy 14 § 3 Úverových podmienok súd považoval za neopodstatnený. Dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 8% z každej omeškanej splátky alebo jej časti, s ktorej úhradou je klient v omeškaní dlhšie ako 7 dní súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto absolútne neplatnú s poukazom na § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení aktuálnom ku dňu uzavretia zmluvy a neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ide totiž o neprimerané sankcie, ktoré znáša spotrebiteľ. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp. zn. 3Co 3/2011.

V predmetnej úverovej zmluve bol za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškanie so splátkami) dohodnutý niekoľkonásobný postih - úroky z omeškania, zmluvná pokuta, náhrada škody. Tiež lehota splatnosti zmluvnej pokuty je veľmi krátka, takže nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa. Zároveň bola s odporkyňou ako spotrebiteľom podľa hlavy 6 § 5 Úverových podmienok dohodnutá zmluvná pokuta v prípade ak je dôsledkom porušenia povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, kedy by odporkyňa bola povinná uhradiť s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku. Pre úplnosť súd poukazuje, že nárok žalobcu na zaplatenie jednotlivých zmluvných pokút nemal za preukázaný. Navrhovateľ súdu dostatočne neosvedčil z akkej sumy bola zmluvná pokuta vyčíslená a za aké obdobie. Navrhovateľ tiež nereagoval na výzvu súdu zo dňa 27.3.2012, ktorou ho vyzýval na bližšiu špecifikáciu navrhovateľom uplatňovaných súm.

Súd nepriznal navrhovateľovi ani sumu 8 eur ako poplatok za zaslanie upomienky, keďže nijako nebolo zo strany navrhovateľa preukázané skutočné zaslanie upomienky odporkyňi, pričom bližšie uvedenú sumu navrhovateľ nešpecifikoval, ako už bolo uvedené vyššie. Taktiež nebolo zo strany navrhovateľa bližšie špecifikované o akú sumu ide v prípade sankčného úroku vo výške 0,37 eur a na základe akých ustanovení zmluvy ho navrhovateľ požaduje, pričom súd navrhovateľovi priznal úrok z omeškania zo sumy istiny, preto návrh navrhovateľa aj v časti sankčného úroku vo výške 0,37 eur zamietol.

Za opodstatnený považoval súd nárok žalobcu na zaplatenie poplatkov za výber z bankomatu v sume 24 eur, za evidenciu poistenia v sume 13,16 eur a v sume 2 eur, ktoré sumy boli žalobcom uplatnené v zmysle príslušných ustanovení zmluvy a úverových podmienok a vyplývajú z predloženého splátkového kalendára resp. prehľadu čerpania úveru.

Na základe vyššie uvedeného potom súd zaviazal odporkyňu zaplatiť sumu 255,74 eur spolu so zmluvným úrokom z úveru vo výške 27,49 eur, poplatok za evidenciu poistenia vo výške 13,16 eur, poplatok za evidenciu poistenia vo výške 2 eur, poplatok za výber z bankomatu vo výške 24 eur, úrok z omeškania tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a čo do zvyšku súd návrh navrhovateľa zamietol.

K vznesenej námietke premlčania opatrovníčkou odporkyne je potrebné uviesť, že úverová zmluva bola uzavretá dňa 7.1.2010 a k zosplatneniu celého dlhu odporkyne došlo 27.10.2010 a zároveň jej bola zo strany navrhovateľa poskytnutá 15 dňová lehota na plnenie, ktorá uplynula 11.11.2010 a nasledujúcim dňom sa odporkyňa dostala do omeškania s úhradou celého dlhu, pričom návrh bol na tunajšom súde podaný dňa 8.12.2011. Z uvedeného vyplýva, že trojročná premlčacia doba, ktorá začala plynúť 12.11.2010 do dňa podania návrhu neuplynula, preto je námietka premlčania vznesená nedôvodne.

V danom prípade pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poplatku, podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Celkové trovy vynaložené navrhovateľom pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 21,50 eur, ktoré mu súd v zmysle vyššie cit. ustanovenia priznal.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a OSP),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.